

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj: P Ob-1364/25-39

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski građanski sud u Zagrebu, po sucu tog suda Nataši Marahovec Kantarević, u pravnoj stvari tužitelja Marijano Miše iz Splita, Gospinica 8, OIB 43395841873, kojega zastupa punomoćnik dr.sc. Tin Matić, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Tin Matić & Partneri d.o.o. u Zagrebu, protiv tuženice Suzane Miše iz Splita, Gospinica 8, OIB 09925742709, koju zastupa punomoćnik Domagoj Olujić, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Olujić & Partneri d.o.o. u Splitu, radi utvrđenja, nakon održane i zaključene glavne i nejavne rasprave 13. srpnja 2026., u prisutnosti zamjenika punomoćnika tužitelja odvjetnika Stjepana Matića, tužitelja osobno, zamjenice punomoćnika tuženice odvjetnice Vesne Pećanić Marinčić i tuženice osobno, 27. kolovoza 2026.

p r e s u d i o j e

I Utvrđuje se da bračnu stečevinu tužitelja Marijana Miše iz Splita, Gospinica 8, OIB 43395841873 i tuženice Suzane Miše iz Slatina, Bana Jelačića 225, OIB 09925742709, svakoga u ½ dijela, predstavlja nekretnina – stan oznake S5 u potkrovlju zgrade koji se sastoji od hodnika, kupaone, sobe 1, sobe 2, dnevnog boravka sa kuhinjom ukupne tlocrtne površine 60,60 m², terase tlocrtne površine 17,35 m², parkirnim mjestom u dvorištu oznake PM2 tlocrtne površine 11,50 m² i parkirnim mjestom u dvorištu oznake PM3 tlocrtne površine 11,50 m² sve u nacrtima označeno sivom bojom, a koji stan predstavlja 5. suvlasnički dio 1450/10000 ETAŽNO VLASNIŠTVO (E-5) cijele nekretnine upisane u zemljišne knjige Općinskog građanskog suda u Zagrebu, Zemljišnoknjižni odjel Zagreb u z.k.ul.br. 36542 k.o. 335312, Granešina, označene kao z.kč.br. broj 489/49 koja u naravi predstavlja stambenu zgradu br. 14A, Sjeverna ulica površine 216 m² i dvorište površine 489 m².

II Odbija se dio tužbenog zahtjeva u dijelu kojim je tuženica dužna tužitelju izdati tabularnu ispravu za zemljišnoknjižni i katastarski prijenos ½ suvlasničkog dijela nekretnine iz točke I izreke ove presude sa svog imena i suvlasništva na ime i suvlasništvo tužitelja, u roku od 15 dana, jer će u protivnom takvu ispravu zamijeniti ova presuda.

III Nalaže se tuženici Suzani Miše nadoknaditi tužitelju Marijanu Miše troškove parničnog postupka u iznosu od 11.626,81 EUR sa zateznim kamatama tekućima od 27. kolovoza 2026. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, u roku od 15 dana.

IV Svaka stranka snosi svoje troškove postupka u odnosu na prijedlog za osiguranje određivanjem privremene mjere.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi u bitnome navodi da su stranke bivši bračni drugovi, a čiji brak je pravomoćno razveden presudom Općinskog suda u Splitu, poslovni broj P Ob-505/21 od 27. listopada 2022., te u kojem braku je rođeno troje zajedničke djece Marin Miše, Ana Miše i (sada punoljetna) Dora Miše. Navodi da su stranke za vrijeme trajanja bračne zajednice, a koja je trajala više od 25 godina, kao bračni drugovi stekli radom nekretninu – stan oznake S5 u potkrovlju zgrade koji se sastoji od hodnika, kupaone, sobe 1, sobe 2, dnevnog boravka sa kuhinjom ukupne tlocrtne površine 60,60 m², terase tlocrtne površine 17,35 m², parkirnim mjestom u dvorištu oznake PM2 tlocrtne površine 11,50 m² i parkirnim mjestom u dvorištu oznake PM3 tlocrtne površine 11,50 m² sve u nacrtima označeno sivom bojom, a koji stan predstavlja 5. suvlasnički dio 1450/10000 ETAŽNO VLASNIŠTVO (E-5) cijele nekretnine upisane u zemljišne knjige Općinskog građanskog suda u Zagrebu, Zemljišnoknjižni odjel Zagreb u z.k.ul.br. 36542 k.o. 335312, Granešina, označene kao k.č.br. 489/49 koja u naravi predstavlja stambenu zgradu br. 14A, Sjeverna ulica površine 216 m² i dvorište površine 489 m², a na kojoj je nekretnini kao isključiva vlasnica u zemljišnim knjigama upisana isključivo tuženica u 1/1 dijela. Navodi da je predmetna nekretnina stečena kupoprodajom od trećih osoba za vrijeme trajanja bračne zajednice stranaka i ista potječe iz zajedničke imovine stečenom za vrijeme trajanja bračne zajednice, slijedom čega predstavlja bračnu stečevinu pozivom na odredbu čl. 36. st. 1. Obiteljskog zakona, jer stranke nisu drukčije ugovorile. Ujedno ističe da tuženica posljednjih nekoliko godina smeta tužitelja u posjedu predmetne nekretnine na način da je bez odobrenja tužitelja kao izvanknjižnog suvlasnika promijenila bravu na ulaznim vratima stana i sve ključeve zadržala za sebe, onemogućivši time tužitelja na miran posjed predmetne nekretnine, unatoč tome što je isti suvlasnik $\frac{1}{2}$ predmetne nekretnine. Slijedom navedenoga, predlaže sudu donijeti presudu kojom se utvrđuje da bračnu stečevinu stranaka, svakoga u $\frac{1}{2}$ dijela, predstavlja nekretnina – stan oznake S5 u potkrovlju zgrade koji se sastoji od hodnika, kupaone, sobe 1, sobe 2, dnevnog boravka sa kuhinjom ukupne tlocrtne površine 60,60 m², terase tlocrtne površine 17,35 m², parkirnim mjestom u dvorištu oznake PM2 tlocrtne površine 11,50 m² i parkirnim mjestom u dvorištu oznake PM3 tlocrtne površine 11,50 m² sve u nacrtima označeno sivom bojom, a koji stan predstavlja 5. suvlasnički dio 1450/10000 ETAŽNO VLASNIŠTVO (E-5) cijele nekretnine upisane u zemljišne knjige Općinskog građanskog suda u Zagrebu, Zemljišnoknjižni odjel Zagreb u z.k.ul.br. 36542 k.o. 335312, Granešina, označene kao z.k.č.br. broj 489/49 koja u naravi predstavlja stambenu zgradu br. 14A, Sjeverna ulica površine 216 m² i dvorište površine 489 m² te je tuženica dužna izdati tabularnu ispravu za zemljišnoknjižni i katastarski prijenos $\frac{1}{2}$ suvlasničkog dijela predmetne nekretnine sa svog imena i suvlasništva na ime i suvlasništvo tužitelja, u roku od 15 dana, jer će u protivnom takvu ispravu zamijeniti ova presuda. Potražuje troškove parničnog postupka sa zateznim kamatama tekućima od donošenja presude do isplate.
2. Tuženica u odgovoru na tužbu u bitnome u cijelosti osporava tužbu i tužbeni zahtjev kao neosnovan te opreza radi, osporava sve činjenice o kojima ovisi

pravovremenost i/ili dopuštenost i/ili urednost tužbe, aktivnu legitimaciju tužitelja te pasivnu legitimaciju tuženice. Navodi da predmetna nekretnina predstavlja njezinu vlastitu imovinu, jer je tuženica vlasništvo predmetne nekretnine stekla na temelju kupoprodajnog ugovora sklopljenog sa trgovačkim društvom BE-GOR d.o.o. i Ugovora o namjenskom kreditu sklopljenim sa Zagrebačkom bankom d.d., dakle, realiziranim kreditnim sredstvima, a koji je kredit tuženica ishodila kao zaposlenica Zagrebačke banke d.d. i u tom je svojstvu ugovorila i povoljnije uvjete te se kredit i isplaćivao trajnim nalogom od plaće tuženice. Oспорava da bi predmetna nekretnina potjecala iz zajedničke imovine stečene za vrijeme trajanja bračne zajednice stranke. Nadalje navodi da su stranke 9. veljače 2021. pred javnim bilježnikom Jagodi Vuković iz Splita ovjerali svoje potpise na bračnom ugovoru broj ovjere OV-724/2021, a kojim se bračnim ugovorom tužitelj obvezao da neće imati potraživanja prema svim nekretninama koje su u vlasništvu tuženice uz uvjet da jedini nasljednici budu njihova djeca Ana, Marin i Dora Miše. Nadalje navodi da se pred Općinskim sudom u Splitu pod poslovnim brojem P Ob-47/2025 (ranije P Ob-426/2021) vodi postupak po tužbi tužitelja, radi poništenja navedenog bračnog ugovora, u kojem je po, žalbi ovdje stranaka, predmet dostavljen drugostupanjskom sudu na odlučivanje. S obzirom da se u navedenom postupku utvrđuje predstavlja li navedeni bračni ugovor pravnu osnovu za upis prava vlasništva, smatra da navedeno predstavlja prethodno pitanje pozivom na odredbu čl. 213. st. 1. Zakona o parničnom postupku, u svezi čl. 12. istoga zakona, te stoga predlaže sudu prekid postupka u ovoj pravoj stvarni do donošenja odluke o prethodnom pitanju. Vezano za navodne navode tužitelja o smetanju posjeda predmetne nekretnine od strane tuženice, navodi da se predmetnom nekretninom koriste zajednička djeca stranaka, dok tuženica podmiruje redovite režijske troškove nekretnine i plaća zajedničku pričuvenu. Slijedom navedenoga, predlaže sudu odbaciti, podredno odbiti tužbu i tužbeni zahtjev u cijelosti kao neosnovan uz naknadu troškova parničnog postupka.

3. Tužitelj tijekom postupka u bitnome navodi da je predmetna nekretnina stečena Ugovorom o kupoprodaji od 21. veljače 2012. sklopljenim između trgovačkog društva BE-GOR d.o.o. kao prodavatelja i tuženice kao kupca, na temelju namjenskog kredita Zagrebačke banke d.d. od 14. veljače 2012., sklopljenog između banke kao kreditora, tuženice kao korisnice kredita, tužitelja kao sudužnika te društva BE – GOR d.o.o. kao založnog dužnika u ukupnom iznosu od 117.000,00 EUR, slijedom čega je novčani iznos isplaćen tuženici i tužitelju na temelju ugovora, dakle, za vrijeme trajanja bračne zajednice stranaka, te je stoga riječ o bračnoj stečevini. Dakle, stranke su zajednički za vrijeme trajanja bračne zajednice digle kredit kod Zagrebačke banke s ciljem kupoprodaje predmetne nekretnine, u kojoj banci je tuženica bila zaposlena od 1996. do 2020., dok je tužitelj bio (i još uvijek je) pomorac–zapovjednik stroja te primao plaću od društva Pasat d.o.o. (kao licencirana agencija za zapošljavanje pomoraca) od 1995. do razvoda, odnosno prestanka bračne zajednice, s time da je plaću primao na bankovni račun tuženice otvoren kod Zagrebačke banke d.d., IBAN:HR5723600003230876993, a na kojem računu je tužitelj imao punomoć, dakle, da je predmetna nekretnina stečena iz imovine koju su bračni drugovi stekli radom. Oспорava da tuženica plaća navedeni kredit, jer je Zagrebačka banka d.d. na temelju zadužnice zatražila naplatu tražbine temeljem kredita od tužitelja. Oспорava da tuženica podmiruje režijske troškove za predmetni stan. Nadalje, oспорava da je potpisao "bračni ugovor" s tuženicom, a posebno oспорava da je isti potpisan 9. veljače 2021. kod javne bilježnice Jagode Vuković. Navodi da

isprava od 9. veljače 2021. predstavlja jednostranu neobvezujuću izjavu na kojoj je ovjeren potpis stranaka od strane tada vršiteljice dužnosti javnog bilježnika (a sada javnoj bilježnici Jagodi Vuković) pod brojem OV-724/2021 od 9. veljače 2021., jer iz iste isprave ne proizlazi niti jedno pravo ili obveza tuženice, niti je iz sadržaja iste razvidan prihvrat tuženice u odnosu na bilo koje nekretnine ili prava koja joj takvom izjavom navodno pripadaju, niti postoji suglasnosti tuženice o sadržaju odnosno razvidan je nedostatak volje tuženice kao navodne druge ugovorne strane o zasnivanju, izmjeni ili prestanku nekog pravnog odnosa. Ističe da su pojedine navedene činidbe tužitelja, a koje su navedene u izjavi nemoguće i nedopuštene (npr. „odricanje“ izjavom od vlastitog vlasništva na pojedinoj nekretnini). Navodi da isprava od 9. veljače 2021. nije ugovor, jer u istoj nema ugovornih stranaka, niti je ikada „ugovor“ na bilo koji način konzumiran. Navodi da je 29. lipnja 2023. opozvao u cijelosti neobvezujuću jednostranu izjavu od 9. veljače 2021. Ujedno navodi da za izjavu od 9. veljače 2021. nikada nije niti tvrdio da njegova izjava od 9. veljače 2021. predstavlja „pravnu osnovu za upis prava vlasništva“ na predmetnom stanu. Što se tiče dijela navedene izjave da tužitelj neće imati potraživanja prema svim nekretninama koje su u vlasništvu tuženice, navodi da nije točno određeno o kojim nekretninama u vlasništvu tuženice se radi, slijedom čega je, čak i da se takva izjava tužitelja smatra „bračnim ugovorom“, navedeni dio isprave u cijelosti ništetan, jer je činidba neodređena i neodrediva, te time protivna odredbi čl. 270. Zakona o obveznim odnosima, a sve i da je navedena odredba valjana, a što nije, tužitelj prema predmetnoj nekretnini nema nikakvo „potraživanje“. U izjavi od 9. veljače 2021. ujedno je i postavljen uvjet „da jedini nasljednici budu također naša djeca Ana, Marin i Dora Miše“, a za koji se ne zna je li ispunjen, odnosno navedeni mješoviti uvjet se nije ispunio, nisu niti nastali učinci takvog navodnog pravnog posla iz isprave od 9. veljače 2021. Ujedno navodi da se tužitelj nije mogao odreći prava vlasništva predmetne nekretnine u korist tuženice koja u zemljišnim knjigama nije upisana na njegovo ime, već glasi na ime tuženice. Nadalje navodi da je ovdje tuženica protiv ovdje tužitelja pokrenula parnični postupak kod Općinskog suda u Splitu pod poslovnim brojem P Ob-672/2024, radi isplate $\frac{1}{2}$ iznosa kredita broj 7105495965 kod Zagrebačke banke d.d. za predmetni stan, a koji da je isplaćen nakon prestanka bračne zajednice stranaka, unatoč činjenici da u ovom postupku osporava tužitelju vlasništvo u $\frac{1}{2}$ dijela predmetnog stana, čime očito smatra kredit kojim je kupljen stan bračnom stečevinom, jer tuži ovdje tužitelja na $\frac{1}{2}$ iznosa, a ne na cijeli iznos koji je uplatila, dok ne smatra predmetnu nekretninu bračnom stečevinom. Čini nespornim da je presudom Županijskog suda u Zagrebu poslovni broj GŽ Ob-70/2026 od 7. travnja 2026., preinačena presuda Općinskog suda u Splitu poslovni broj P Ob-47/2025 od 21. siječnja 2026., ali isključivo u dijelu koji se odnosi na stan u Gospinici 8, Split, dok ostali dijelovi izjave od 9. veljače 2021. uopće nisu bili predmetom drugostupanjskog odlučivanja u navedenom postupku.

4. Tuženica tijekom postupka u bitnome navodi da je presudom Županijskog suda u Zagrebu od 7. travnja 2026. preinačena presuda Općinskog suda u Splitu poslovni broj P Ob-47/2025 od 21. siječnja 2026., radi utvrđenja ništetnosti Bračnog ugovora od 9. veljače 2021., a koja pravomoćna presuda predstavlja prethodno pitanje od odlučnog značaja za ovaj postupak, jer je njome već pravomoćno riješeno pitanje koje je ključno za odlučivanje o tužbenom zahtjevu u ovom postupku. Što se tiče postupka koji se vodi pred Općinskim sudom u Splitu pod poslovnim brojem P Ob-672/2024, radi isplate $\frac{1}{2}$ iznosa koje je

- tuženica uplaćivala po kreditu broj 7105495965 kod Zagrebačke banke d.d. za predmetni stan, za razdoblje nakon prestanka bračne zajednice stranaka, navodi da činjenica da je predmetni stan u vlasništvu tuženice ne isključuje postojanje obveznog pravnog odnosa između stranaka u pogledu otplate kredita. Okolnost da je tuženica nakon prestanka bračne zajednice samostalno podmirivala kreditnu obvezu, koja po svojoj prirodi predstavlja zajednički teret nastao tijekom trajanja bračne zajednice, daje tuženici pravo zahtijevati od tužitelja naknadu odgovarajućeg dijela izvršenih uplata te ističe da činjenica što se tužitelj bračnim ugovorom odrekao nekretnine u korist tuženice ne utječe na njegovo sudjelovanje u podmirivanju zajedničke kreditne obveze, jer odricanje od prava vlasništva na nekretnini predstavlja raspolaganje stvarnog pravnog naravi, dok obveza vraćanja kredita proizlazi iz obveznog pravnog odnosa. Navodi da je tuženica već upisana kao vlasnica predmetne nekretnine u zemljišnim knjigama, te raspravljanje o podobnosti pravne osnove za upis nema nikakav utjecaj na odlučivanje u ovoj pravnoj stvari. Što se tiče određenosti, odnosno odredivosti predmeta bračnog ugovora navodi da iz sadržaja bračnog ugovora jasno i nedvosmisleno proizlazi da se tužitelj odrekao bilo kakvih potraživanja u odnosu na sve nekretnine u vlasništvu tuženice, a da se vlasništvo nad nekretninama utvrđuje putem zemljišnih knjiga kao javnog registra, u kojem je u svakom trenutku moguće s potpunom sigurnošću utvrditi koje nekretnine ulaze u imovinu tuženice. Navodi da izjava tužitelja od 29. lipnja 2023. ne proizvodi nikakve pravne učinke, jer je bračni ugovor konsenzualni dvostrani pravni posao koji se može izmijeniti ili raskinuti isključivo suglasnom voljom obje ugovornih strana, što u konkretnom slučaju nije učinjeno.
5. Tužitelj uz tužbu podnosi ujedno prijedlog za osiguranje određivanje privremene mjere o kojem je prijedlogu odlučeno rješenjem ovog suda poslovni broj Ovr Ob-64/23-2 od 26. rujna 2023. na način da se odbija prijedlog za osiguranje određivanjem privremene mjere predlagatelja osiguranja od 12. lipnja 2023., a koje je rješenjem Županijskog suda u Slavonskom Brodu poslovni broj GŽ Ob-64/23-2 od 11. prosinca 2023. potvrđeno u dijelu u kojem je odbijen prijedlog za određivanje privremene mjere na predaju u posjed $\frac{1}{2}$ dijela predmetne nekretnine i u kojem je odbijen prijedlog da se odredi privremena mjera zabrane protivnici osiguranja-tuženici otuđenja i opterećenja do $\frac{1}{2}$ suvlasničkog dijela nekretnine označene kao stan S5, dok je preinačeno u dijelu u kojem je odbijen prijedlog za određivanjem privremene mjere na $\frac{1}{2}$ suvlasničkog dijela nekretnine označene kao stan S5 na način da je radi osiguranja nenovčane tražbine predlagatelja osiguranja, ovdje tužitelja određena privremena mjera zabrane protivnici osiguranja, ovdje tuženici otuđenja i opterećenja $\frac{1}{2}$ suvlasničkog dijela predmetne nekretnine uz zabilježbu te zabrane u zemljišnim knjigama, a koja privremena mjera traje do pravomoćnog okončanja ovog postupka (stari poslovni broj P Ob-686/23) ili do drugačije odluke suda u slučaju promjene okolnosti.
  6. Presudom na temelju ogluhe ovog suda poslovni broj P Ob-686/23-16 od 12. lipnja 2024. utvrđeno je da bračnu stečevinu stranaka, svakoga u $\frac{1}{2}$ dijela, čini predmetna nekretnina, te je naloženo tuženici izdati tužitelju valjanu tabularnu ispravu za upis prava suvlasništva tužitelja u $\frac{1}{2}$ dijela na predmetnoj nekretnini, kao i naloženo tuženici nadoknaditi tužitelju troškove parničnog postupka u iznosu od 6.456,78 EUR sa pripadajućim zateznim kamatama.
  7. Rješenjem Županijskog suda u Zagrebu poslovni broj GŽ Ob-498/24-2 od 14. listopada 2025. ukinuta je u cijelosti presuda zbog ogluhe ovog suda poslovni

- broj P Ob-686/23-16 od 12. lipnja 2024. i predmet vraćen ovom sudu na ponovni postupak.
8. U tijeku postupka sud je izvršio uvid u presudu Županijskog suda u Zagrebu poslovni broj GŽ Ob-1009/22-2 od 20.12.2022. (list 12-18), presudu Općinskog suda u Splitu poslovni broj P Ob-505/21 od 27.10.2022. (list 19-34), izvadak iz zemljišne knjige za zk.ul.br. 36542 k.o. Granešina (list 36-37), Ugovor o namjenskom kreditu od 14.2.2012. (list 81-96, 195-203), Ugovor o kupoprodaji nekretnine od 21.2.2012. (list 97-103), izjavu stranaka od 9.2.2021. (list 153-155, 423-425), rješenje Općinskog suda u Splitu poslovni broj Psp-163/21 od 3.2.2023. (list 156-160), izjavu tužitelja od 29.6.2023. (list 172-174, 390-392), potvrde Privredne banke Zagreb d.d. o uplati (list 175-176), dopis Zagrebačke banke d.d. od 14.6.2024. (list 177), potvrde Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje za tuženicu (list 216-219), potvrde Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje za tužitelja (list 220-226), izvadak iz obrtnog registra (list 227), Ugovore o radu pomorca (list 230-256), izliste sa računa Zagrebačke banke d.d. (list 259-354), podatke iz jedinstvenog registra računa Financijske agencije od 15.3.2024. (list 355-364), izlist prometa po kreditu/specifikacija uplate Zagrebačke banke d.d. za tuženicu za razdoblje od 13.2.2012. do 4.3.2026. (list 366-381), tužbu Općinskom sudu u Splitu od 3.12.2024. (list 382-388), izjavu javnog bilježnika Jagode Vuković iz Splita od 12.9.2022. (list 393), presudu Županijskog suda u Zagrebu poslovni broj GŽ Ob-70/26 od 7.4.2026. (list 417-422), presudu Općinskog suda u Splitu poslovni broj P Ob-47/25 od 21.1.2026. (list 427-439), prijedlog za dopuštenje revizije od 9.5.2026. (list 447-466), te je saslušao stranke (list 467-470).
  9. Sud pri donošenju odluke nije uzeo u obzir rješenje Hrvatskog zavoda za socijalni rad, Područni ured Split od 16.5.2023. (list 9-11), medicinsku dokumentaciju za Doru Miše (list 178), zahtjev za izravnu naplatu od 20.6.2023. (list 394), potvrdu Financijske agencije o blokadi računa od 10.1.2024. (list 396), presudu Općinskog suda u Splitu poslovni broj P Ob-442/23 od 17.10.2025. (list 397-409), dopis Općinskom državnom odvjetništvu Split od 23.5.2025. (list 426), kao irelevantnima i neodlučnima pri donošenju odluke u ovoj pravnoj stvari.
  10. Sud je odbio dokazne prijedloge stranaka za provođenjem financijskog vještačenja predložen po tužitelju na okolnost (list 210) da li je strankama isplaćivana plaća na temelju radnog odnosa na bilo koji bankovni račun tuženice, u kojem periodu i u kojoj visini, te s kojeg su računa vršene isplate rata po kreditu broj 7105495965 kod Zagrebačke banke d.d., te za priklopom spisa Općinskog suda u Splitu poslovni broj P Ob-47/2025, kao nesvrshodnima i neekonomičnima u smislu odredbe čl. 10. st. 1. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine br. 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 57/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23, 146/25 – dalje ZPP). Dokazne prijedloge za saslušanjem svjedoka Marina Miše i Dore Miše sud nije provodio, a s obzirom da su od navedenih dokaznih prijedloga stranke odustale na ročištu 13. srpnja 2026., dok daljnjih dokaznih prijedloga (osim prethodno odbijenih), stranke nisu imale.
  11. Na temelju ovako provedenog dokaznog postupka sud je utvrdio tužbeni zahtjev osnovanim.
  12. Predmet spora je zahtjev tužitelja za utvrđenje prava suvlasništva u ½ dijela na nekretnini, i to stan oznake S5 u potkrovlju zgrade sa parkirnim mjestima u dvorištu oznake PM2 i PM3 na adresi Zagreb, Sjeverna ulica 14A, te zahtjev za izdavanje tabularne isprave za zemljišnoknjižni i katastarski prijenos ½

- suvlasničkog dijela na ime i suvlasništvo tužitelja na navedenoj nekretnini, a koja nekretnina predstavlja bračnu stečevinu stranaka.
13. Među strankama nije sporno da su sklopili brak 3. rujna 1994. u kojem su rođena zajednička djeca Marin Miše (rođen 1994.), Ana Miše (rođena 1994.) i Dora Miše (rođena 2006.), a koji je brak razveden pravomoćnom presudom Općinskog suda u Splitu poslovni broj P Ob-505/21 od 27. listopada 2022. Nije sporno da je predmetna nekretnina kupljena tijekom trajanja bračne zajednice stranaka na temelju Ugovora o kupoprodaji nekretnine od 21. veljače 2012. sklopljenim između prodavatelja BE-GOR d.o.o. i tuženice kao kupca za kupoprodajnu cijenu od 130.000,00 EUR, od čega je kupac prodavatelju isplatio iznos od 13.000,00 EUR, dok će preostali iznos kupoprodajne cijene od 117.000,00 EUR biti isplaćen putem sredstava kredita Zagrebačke banke d.d. Nadalje je nesporno da je Ugovor o namjenskom kreditu od 14. veljače 2012 sklopljen između Zagrebačke banke d.d. kao kreditora i tuženice kao korisnice kredita, a prema kojem je ugovoru tužitelj sudužnik te trgovačko društvo BE-GOR d.o.o. založni dužnik, sa namjenom kredita za kupnju predmetne nekretnine, te da je kredit odobren u iznosu od 117.000,00 EUR. Nesporno je da je tuženica upisana u zemljišnim knjigama kao vlasnica predmetne nekretnine u 1/1 dijela. Također, nije sporno da su stranke potpisale izjavu od 9. veljače 2021., a čiji su potpisi ovjereni po vršitelju dužnosti javnog bilježnika Jagodi Vuković iz Splita pod brojem OV-724/2021 dana 9. veljače 2021. Nesporno je da je između stranaka pravomoćno okončan postupak koji se vodi pred Općinskim sudom u Splitu poslovni broj P Ob-47/25, slijedom čega je postao bespredmetan prijedlog tuženice za prekidom ovog postupka do pravomoćnog okončanja navedenog postupka, s time da na navedenom prijedlogu tuženica nije niti ustrajala do zaključenja glavne rasprave, kao i da je u istom postupku ovdje tužitelj protiv presude Županijskog suda u Zagrebu poslovni broj Gž Ob-70/26 od 7. travnja 2026. podnio prijedlog za dopuštenje revizije od 9. svibnja 2026. o kojemu nije donijeta odluka do zaključenja glavne rasprave u ovoj pravnoj stvari. Nesporno je da je između stranaka u tijeku postupak koji se vodi kod Općinskog suda u Splitu pod poslovnim brojem P Ob-672/2024 po tužbi ovdje tuženice protiv ovdje tužitelja, radi isplate $\frac{1}{2}$ dijela plaćenih rata predmetnog kredita podignutog za kupnju predmetne nekretnine. Ujedno je nesporno da su stranke tijekom trajanja bračne zajednice bile u radnom odnosu, tužitelj kao pomorac, a tuženica kao zaposlenica Zagrebačke banke d.d. (do 2020.), s koje je osnove tuženica ostvarila kredit pod povoljnijim uvjetima, te da su stranke redovito ostvarivale primanja s osnove radnog odnosa.
  14. Sporna je aktivna i pasivna legitimacija stranaka, da li predmetna nekretnina predstavlja bračnu stečevinu stranaka, svakoga u $\frac{1}{2}$ dijela, ili vlastitu imovinu tuženice, kao i pravna narav izjave od 9. veljače 2021., odnosno da li ista predstavlja bračni ugovor.
  15. U odnosu na prigovore urednosti/dopuštenosti/pravovremenosti tužbe istaknute po tuženici valja navesti da je tužba sastavljena u skladu s odredbom čl. 186. ZPP-a, kao i dopuštena u skladu s odredbom čl. 187. ZPP-a, dok podnošenje tužbe radi utvrđenja bračna stečevine nije ograničeno nikakvim rokovima. Stoga, sud odbija navedene prigovore tuženice kao neosnovane.
  16. Prema odredbi čl. 551. st. 2. Obiteljskog zakona (Narodne novine, broj 103/15, 98/19, 47/20, 49/23 – dalje ObZ) danom stupanja na snagu toga Zakona ne mijenjaju se prava i dužnosti stečena prema prijašnjim propisima.

17. U razdoblju stjecanja predmetne nekretnine imaju se primijeniti odredbe 247. do 254. Obiteljskog zakona (Narodne novine broj 116/03, 17/04, 136/04, 107/07, 57/11, 61/11 – dalje ObZ) prema kojoj bračni drugovi mogu imati bračnu stečevinu i vlastitu imovinu, bračna stečevina je imovina koju su bračni drugovi stekli radom za vrijeme trajanja bračne zajednice ili potječe iz te imovine, bračni drugovi su u jednakim dijelovima suvlasnici u bračnoj stečevini, ako nisu drukčije ugovorili, na bračnu stečevinu primjenjuju se odredbe stvarnog i obveznog prava, ako tim zakonom nije drukčije određeno, imovina koju bračni drug ima u trenutku sklapanja braka ostaje njegova vlastita imovina, vlastita imovina je i imovina koju je bračni drug stekao tijekom bračne zajednice nasljeđivanjem, darovanjem i sl.
18. U odnosu na prigovore nedostatka aktivne legitimacije i promašene pasivne legitimacije istaknute po tuženici valja navesti da su stranke kao nesporno bivši bračni drugovi aktivno i pasivno legitimirani u ovoj pravnoj stvari, koji se postupak vodi radi uređenja njihovih imovinskih odnosa sukladno odredbama čl. 247. do 254. ObZ-a, te stoga sud navedene prigovore odbija kao neosnovane.
19. Uvidom u Ugovor o kupoprodaji nekretnine od 21. veljače 2012. (dalje u tekstu Ugovor o kupoprodaji) i Ugovor o namjenskom kreditu od 14. veljače 2012. (dalje u tekstu Ugovor o kreditu) sud je utvrdio da je kredit iskorišten na način da je isplaćen prodavatelju BE-GOR d.o.o., i to iznos od 39.000,00 isplaćen u korist Raiffeisenbank Halberrain-Tieschen Egen, iznos od 50.000,00 EUR isplaćen u korist Erste & Steiermerksche bank d.d. za korist Renato Sablić i isplatom ostatka sredstava na žiro račun prodavatelja (čl. II. Ugovora o kupoprodaji i čl. 5. Ugovora o kreditu), te da za urednu otplatu cjelokupne tražbine jamči solidarno, uz korisnika kredita-tuženicu, kao jamac-platac i sudužnik-tužitelj koji potpisom tog ugovora preuzima obvezu otplate kredita uz uvjete i na način kao i korisnik kredita, te ima pravni položaj korisnika kredita (čl. 8. Ugovora o kreditu).
20. Uvidom u izlist prometa po kreditu/specifikacija uplate Zagrebačke banke d.d. za tuženicu za razdoblje od 13. veljače 2012. do 4. ožujka 2026. sud je utvrdio da su dospjele rate po predmetnom kreditu broj 7105495965 naplaćivane s računa tuženice trajnim nalogom.
21. Uvidom u potvrde Privredne banke Zagreb d.d. o uplati sud je utvrdio da je tužitelj uplatio rate po predmetnom kreditu za kolovoz 1. kolovoza 2024. i za rujna 2. rujna 2024.
22. Uvidom u dopis Zagrebačke banke d.d. od 14. lipnja 2024. sud je utvrdio da je tužitelj u svojstvu sudužnika pozvan na naplatu po zadužnici broj OV-1164/12 od 21. veljače 2012., radi naplate dospjele tražbine u iznosu od 2.033,61, EUR, a zbog neplaćenih dospjelih rata po predmetnom kreditu za razdoblje od travnja do lipnja 2024.
23. Uvidom u izliste sa računa Zagrebačke banke d.d. sud je utvrdio da su u razdoblju od 1. siječnja 2010. do 7. travnja 2021. plaće tužitelja uplaćivane na račun tuženice broj 3230876993, a da je riječ o računu otvorenom na ime tuženice sud je dodatno utvrdio uvidom u podatke iz jedinstvenog registra računa Financijske agencije od 15. ožujka 2024.
24. Uvidom u izvadak iz obrtnog registra sud je utvrdio da je tuženica bila vlasnicom obrta Sagittarius 111, osnovan 10. veljače 2003. i objavljen 31. prosinca 2016.
25. Uvidom u izjavu stranaka od 9. veljače 2021. sud je utvrdio uvidom u sadržaj iste u bitnome da ovdje tužitelj zbog neslaganja u braku želi napustiti bračnu zajednicu sa ovdje tuženicom u kojoj imaju troje djece Marina Miše, Anu Miše i Doru Miše, da se obvezuje financijski skrbiti o potrebama ml. Dore Miše i Ane Miše, kao i pružiti financijsku sigurnost supruzi, ovdje tuženici minimalno dvije

godine (po potrebi i duže), jer je skrbila o djeci, nije prihvaćala zahtjevnije i bolje plaćene poslove, pet mjeseci prije odluke tužitelja o rastavi dala otkaz u banci u kojoj je do tada radila 25 godina. Nadalje da nekretnina, odnosno stan u Gospinici 8 (2 kat) u kojem su kao obitelj živjeli od 1998. nalazi u vlasništvu tužitelja i ostaje i dalje kao dom tuženice i djece te se odriče prava na tu nekretninu kao i prava raspolaganja istom u njihovu korist te se obvezuje prepisati je na tuženicu uz uvjet da se ista može koristiti isključivo za dobrobit njihove djece Ane, Dore i Marina Miše te također prema svim ostalim nekretninama koje se nalaze u vlasništvu tuženice neće imati potraživanja uz uvjet da jedini nasljednici budu također njihova djeca Ana, Marin i Dora Miše, kao i da će postojeće kredite, između ostaloga predmetni kredit broj 7105495965 nastaviti plaćati. Navedena izjava potpisana je po strankama, a čiji potpisi su ovjereni po vršitelju dužnosti javnog bilježnika Jagodi Vuković pod brojem ovjere OV-724/2021 dana 9. veljače 2021., a na kojoj je ovjeri otisnut pečat javnobilježničkog prisjednika Dražena Makelja.

26. Uvidom u izjavu tužitelja od 29. lipnja 2023. sud je utvrdio uvidom u sadržaj iste u bitnome da je sastavljena i potpisana po tužitelju u kojoj izjavljuje da je 9. veljače 2021. dao neobvezujuću jednostranu izjavu na kojoj je ovjeren potpis od strane tada vršiteljice dužnosti javnog bilježnika Jagode Vuković pod brojem OV-724/2021 dana 9. veljače 2021., da navedena izjava ne predstavlja njegovu pravu volju jer je istu dao pod nedopuštenom prijetnjom i izravnom prisilom koju je na njega izvršila tuženica čime je kod tužitelja izazvala opravdan strah za svoj život i zdravlje, kao i život i zdravlje zajedničke djece te je predmetna izjava dana isključivo s ciljem otklanjanja nedopuštene prijetnje i izravne prisile, da takva opisana izjava ne predstavlja pravni posao niti stvara bilo kakvu obvezu, neovisno što je istu supotpisala tuženica i na istoj ovjerila potpis, kao niti proizvodi, niti je ikada proizvela bilo kakav pravni učinak. Nadalje, sve i da predmetna izjava proizvodi pravni učinak, a što nije točno, da se dio izjave u kojoj se navodno obvezuje stan u Gospinici "prepisati" na tuženicu odnosi samo na ½ suvlasničkog dijela tog stana koji bio kao bračna stečevina eventualno pripao tuženici nakon utvrđenja i diobe bračne stečevine, zatim da se dio izjave u kojoj ističe da navodno ne bi imao potraživanja prema ostalim nekretninama na kojima je kao vlasnica upisana isključivo tuženica može odnositi samo na eventualnu vlastitu imovinu tuženice (pod uvjetom da takva imovina postoji), a ne i na imovinu koja predstavlja bračnu stečevinu čiji su suvlasnici u jednakim dijelovima, te da se navedena izjava ne može tumačiti kao odricanje od vlasništva na imovini koja predstavlja bračnu stečevinu, odnosno na odricanje od suvlasničkog dijela tužitelja, jer nije moguće niti dopušteno odreći se prava vlasništva sukladno prisilnim zakonskim propisima, a niti je to bila stvarna volja tužitelja. Stoga, tužitelj u cijelosti opoziva neobvezujuću jednostranu izjavu od 9. veljače 2021. iz gore navedenih razloga. Utvrđeno je da je izjava tužitelja od 29. lipnja 2023. ovjerena po javnom bilježniku Snježani Ludvajić iz Solina pod brojem OV-8100/23 dana 29. lipnja 2023.
27. Uvidom u presudu Općinskog suda u Splitu poslovni broj P Ob-47/25 od 21. siječnja 2026. sud je utvrdio da je odbijen kao neosnovan tužbeni zahtjev tužitelja Marijana Miše za poništenjem isprave koja započinje riječima „Ja Marijano Miše, rod. 10. 05. 1969. zbog neslaganja u braku...“, a završava riječima „ali u okvirima mojih mogućnosti“, koja je ovjerena kod javnog bilježnika Jagoda Vukovića iz Splita OV-724/2021 dana 9. veljače 2021., te da ista ne proizvodi nikakve pravne učinke po tužitelja Marijano Miše i tuženicu Suzana Miše, kao stranke koje su je

- sačinile, iz razloga iz čl. 279. st. 1. i 2. Zakona o obveznim odnosima" (točka I izreke), dok se djelomično prihvaća, a djelomično odbija tužbeni zahtjev tužitelja i utvrđuje se da je ništetan dio isprave od 9. veljače 2021. ovjeren kod javnog bilježnika Jagode Vuković pod brojem OV-724/2021 koji glasi: „Nekretnina odnosno stan u Gospinici 8 (2 kat) u kojem smo kao obitelj živjeli od 1998. nalazi se u mom vlasništvu i ostaje dalje kao dom Suzane, Dore, Ane i Marina Miše. Odričem se prava na tu nekretninu kao i prava raspolaganja istom u njihovu korist te se obvezujem prepisati je na Suzanu Miše OIB: 099257427109 uz uvjet da se ista može koristiti isključivo za dobrobit naše djece Ane, Dore i Marina Miše.“
- "Također prema svim ostalim nekretninama koje se nalaze u vlasništvu Suzane Miše neću imati potraživanja uz uvjet da jedini nasljednici budu također naša djeca Ana, Marin i Dora Miše." (točka II izreke). Iz obrazloženja točke 18. navedene sudske odluke sud je utvrdio da je ništetnost predmetne isprave utvrđena u dijelu koji glasi: „Nekretnina odnosno stan u Gospinici 8 (2 kat) u kojem smo kao obitelj živjeli od 1998. nalazi se u mom vlasništvu i ostaje dalje kao dom Suzane, Dore, Ane i Marina Miše. Odričem se prava na tu nekretninu kao i prava raspolaganja istom u njihovu korist te se obvezujem prepisati je na Suzanu Miše OIB: 099257427109 uz uvjet da se ista može koristiti isključivo za dobrobit naše djece Ane, Dore i Marina Miše.“, kao i u dijelu koji glasi: "Također prema svim ostalim nekretninama koje se nalaze u vlasništvu Suzane Miše neću imati potraživanja uz uvjet da jedini nasljednici budu također naša djeca Ana, Marin i Dora Miše."
28. Uvidom u presudu Županijskog suda u Zagrebu poslovni broj GŽ Ob-70/26 od 7. travnja 2026. sud je utvrdio da presuda Općinskog suda u Splitu poslovni broj P Ob-47/2025-7 od 21. siječnja 2026. potvrđena u dijelu pod točkom I izreke, dok je preinačena u dijelu pod točkom II izreke i suđeno: Odbija se zahtjev tužitelja Marijana Mišea radi utvrđenja ništetnosti isprave od 9. veljače 2021., ovjerene kod javnog bilježnika Jagode Vuković pod brojem Ov-724/21, u dijelu koji glasi: Nekretnina odnosno stan u Gospinici 8 (2 kat) u kojem smo kao obitelj živjeli od 1998., nalazi se u mom vlasništvu i ostaje dalje kao dom Suzane, Dore, Ane i Marina Mišea. Odričem se prava na tu nekretninu kao i prava raspolaganja istom u njihovu korist te se obvezujem prepisati je na Suzanu Miše, OIB: 099257427109, uz uvjet da se ista može koristiti isključivo za dobrobit naše djece Ane, Dore i Marina Mišea“.
29. Uvidom u rješenje Općinskog suda u Splitu poslovni broj Psp-163/21 od 3. veljače 2023. sud je utvrdio da je istim utvrđeno kako je tuženik Marijano Miše smetao posjed tužiteljici Suzani Miše na način da je promijenio bravu na ulaznim vratima stana označenog kao 2. Suvlasnički dio s neodređenim omjerom ETAŽNO VLASNIŠTVO (E-2) nadograđeni triposobni stan na II. Katu, čest. 3157, Stojna kuća, z.u. 5470, k.o. 329835 Split, upisanoj u zemljišnim knjigama Općinskog suda u Splitu, zemljišnoknjižni odjel Split, anagrafske oznake Gospinica 8, nalaže se tuženiku Marijano Miše da tužiteljici Suzani Miše vrati oduzeti posjed navedenog stana na način da preda tužiteljici Suzani Miše duplikat ključeva brave koju je postavio 4. studenog 2021., te se zabranjuje tuženiku Marijano Miše daljnje uznemiravanje i smetanje posjeda tužiteljice Suzana Miše na navedenom stanu. Dakle, iz navedenog je razvidno da nije riječ o predmetnoj nekretnini.
30. Iz iskaza tužitelja u bitnome proizlazi da izjava od 9. veljače 2021., na kojoj su potpisi ovjereni kod javnog bilježnika, prisilno sastavljena te da je istu potpisao pod prijetnjom. Ističe da se u trenutku njezina sastavljanja nalazio u posebno teškom psihičkom stanju. Kao pomorac, prije toga je četiri mjeseca bio na

plovidbi, a nakon povratka kući tuženice nekoliko dana nije bilo. Kada se vratila, donijela mu je predmetnu izjavu, koju mu je pročitala, dok je on nije držao u svojim rukama, već ju je samo potpisao. Navodi da je okolnosti vezane uz prisilu prijavio Centru za socijalnu skrb i policiji te da su u vezi s predmetnom izjavom vođeni sudski postupci u kojima su donesene pravomoćne odluke. Što se tiče razumijevanja sadržaja izjave pojašnjava da je nakon četiri mjeseca rada ostvario zaradu od približno 60.000,00 do 70.000,00 američkih dolara, a da je po dolasku kući na računu zatekao samo oko 10.000,00 EUR, kao što je i prije povratka saznao da su iz obiteljskog doma izlazile određene muške osobe, te zbog navedenoga da njegovo psihičko stanje u vrijeme potpisivanja izjave nije bilo dobro, da je razumio da tuženica uzima svoj dio, čemu se on ne protivi. Navodi da s tuženicom nikada nije dogovarao podjelu nekretnina te da predmetnom tužbom traži svoju polovicu nekretnine koju su stekli zajedničkim radom tijekom bračne zajednice. Predmetna nekretnina kupljena je 2012. kreditom Zagrebačke banke, pri čemu je tužitelj sudužnik po kreditu, iz kojeg razloga je kredit i odobren te da su tužitelj i tuženica imali zajednički bankovni račun s kojega su se otplaćivali predmetni kredit i drugi krediti. Za vrijeme bračne zajednice radio je kao pomorac i ostvarivao redovita primanja. Predmetna nekretnina cijelo je vrijeme služila potrebama obitelji i djece, a nakon razvoda braka u njoj su povremeno živjela njihova zajednička djeca, dok je, prema njegovim saznanjima, nekretnina sada prazna. Djeca nisu imala nikakva saznanja o predmetnoj izjavi. Nadalje navodi da je 2023. kod javnog bilježnika opozvao svoju izjavu od 9. veljače 2021., o kojem opozivu tuženica nije imala nikakvih saznanja, jer od razvoda s tuženicom nije u kontaktu. Tuženica je tijekom braka darovala više nekretnina djeci, ali mu nisu poznati detalji tih darovnih ugovora. Također, tužitelju nije poznato da bi tuženica sastavila oporuku kojom bi predmetnu nekretninu ostavila djeci.

31. Iz iskaza tuženice u bitnome proizlazi da je tužitelj u listopadu 2020. otišao na brod te da tada s njegove strane nije bilo naznaka da se želi razvesti. Tuženica je u lipnju 2020., nakon više od 25 godina rada u Zagrebačkoj banci, dala otkaz kako bi se posvetila najmlađoj kćeri Dori kojoj je dijagnosticirana disleksija i koja je zbog toga imala problema u školi, s time da je odluku o prestanku radnog odnosa prethodno dogovorila s tužiteljem. Tužitelj je u prosincu 2020. počeo slati tuženici poruke da se želi razvesti. Nakon povratka s mora rekao joj je da se želi odseliti i da takvu odluku planira već nekoliko godina. Tada je bila nezaposlena, starija kći studirala je u Danskoj, sin je bio nezaposlen te je cijela obitelj bila pogođena okolnostima pandemije koronavirusa. Bila je preplašena i pitala tužitelja zašto joj ranije nije rekao da se želi razvesti, jer tada ne bi dala otkaz, na što je tužitelj odgovorio da ne treba brinuti, da će joj isplaćivati plaću, brinuti za djecu i ostaviti im sve nekretnine, jer ne želi ništa osim svog mira. Prijateljica je predložila tuženici, a kojoj je tuženica ispričala cijelu situaciju, da takvu izjavu tužitelja ovjere kod javnog bilježnika te je tuženica pitala tužitelja bi li pristao da ovjere izjavu, na što je tužitelj pristao. Tuženica je osobno sastavila sporazum iz 2021., pročitala ga tužitelju u cijelosti, pitala ga ima li što dodati i slaže li se s njegovim sadržajem, nakon čega ga je pretipkala na računalu te su zajedno otišli kod javnog bilježnika i ondje oboje potpisali sporazum. Nije angažirala odvjetnika, jer nije očekivala da će kasnije doći do spora. Oспорava navode tužitelja o prisili te tvrdi da s njezine strane nije bilo nikakve prisile prije potpisivanja sporazuma. U odnosu na događaje pred Centrom za socijalnu skrb navodi da je tužitelj tijekom savjetovanja vezanog uz razvod tvrdio da se ona želi ozlijediti, što negira,

a da je Centar zbog prijave tužitelja bio dužan podnijeti prijavu po službenoj dužnosti, s time da je ta prijava odbačena pred prekršajnim sudom. Predmetna nekretnina kupljena je za njihovu djecu, a tuženica je pronašla stan i dogovorila njegovu kupnju. Kao zaposlenica Zagrebačke banke imala je povoljnije uvjete kreditiranja, odnosno povoljniju kamatnu stopu, a prema ugovoru tuženica je bila korisnica kredita, dok je tužitelj bio sudužnik po kreditu, ali navodi da je to bio samo instrument osiguranja te da je sudužnik mogla biti i druga osoba. Oспорava da se kredit otplaćivao sa zajedničkog računa te navodi da je otplata vršena trajnim nalogom s računa na koji je tuženica primala plaću, dok je tužitelj imao devizni račun na koji mu je uplaćivana plaća. Navodi da je devizni račun na koji je tužitelj primao plaću bio njihov zajednički račun kojim su oboje jednako raspolagali. Prema sporazumu iz 2021. ne traži ništa za sebe, već je njegova svrha bila da imovina ostane njihovoj zajedničkoj djeci. Navodi da je već darovala sinu stan u Splitu te da je sastavila darovni ugovor kojim predmetni stan namjerava darovati kćerima Dori i Ani, a koji je sastavila nakon što je najmlađa kći Dora, rođena 2006., navršila 18 godina, s time da isti nije ovjerila kod javnog bilježnika do današnjeg dana, jer je tužitelj prijetio da će tužiti kćeri. Navodi da postoji i drugi stan sa zaštićenim najmoprimcem koji također namjerava darovati djeci. U odnosu na saznanja djece o sporazumu iz 2021., navodi da djeca nisu znala za sporazum prije njegova potpisivanja, ali da su za njega saznala ubrzo nakon toga. Starija kći Ana je kod javnog bilježnika ovjerila izjavu u kojoj je navela da zna za sporazum te da joj je sam otac govorio o njemu i da je iz sporazuma shvatila kako će se otac brinuti za djecu. Sinu i drugoj kćeri kasnije je rekla za sporazum, iako su oni za njega već znali. Sam tužitelj rekao je djeci da se razvode i da se djeca ne trebaju brinuti, jer će sve ostati kao ranije i da će se on brinuti za njih. Oспорava da bi je nepoznate muške osobe posjećivale u obiteljskom domu, da je riječ o muškarcima koje tužitelj poznaje, a koji su tužiteljici došli na rođendan, pri čemu su bila prisutna i njihova zajednička djeca. Ne zna koja je bila stvarna namjera tužitelja u vrijeme sklapanja sporazuma i što je tada konkretno planirao, da bi, da je znala stvarne namjere tužitelja, možda angažirala odvjetnika i situaciju drugačije riješila. Tvrdi da je njezina namjera od početka bila da, sukladno sporazumu, imovina ostane njihovoj djeci, odnosno da predmetni stan nakon okončanja sudskih postupaka daruje kćerima.

32. Sud prihvaća iskaze stranaka kao istinite u dijelu u kojem su iskazivali suglasno, kao i u skladu sa spisom priležećom dokumentacijom, dok u preostalim dijelovima ne prihvaća njihove iskaze kao istinite i životno logične, u kojim dijelovima njihovi iskazi nisu potkrijepljeni nikakvim dokazima.
33. Na temelju rezultata dokaznog postupka, kao i uzimajući u obzir između stranaka nesporne činjenice, tijekom postupka nedvojbeno je utvrđeno u odnosu na odlučne činjenice da su stranke sklopile brak 3. rujna 1994. u kojem su rođena zajednička djeca Marin Miše (rođen 1994.), Ana Miše (rođena 1994.) i Dora Miše (rođena 2006.), te da je brak stranaka razveden pravomoćnom presudom Općinskog suda u Splitu poslovni broj P Ob-505/21 od 27. listopada 2022. Utvrđeno je da je predmetna nekretnina stečena za vrijeme trajanja bračne zajednice stranaka na temelju Ugovora o kupoprodaji od 21. veljače 2012. sklopljenim između prodavatelja BE-GOR d.o.o. i tuženice kao kupca za kupoprodajnu cijenu od 130.000,00 EUR, od čega je kupac prodavatelju isplatio iznos od 13.000,00 EUR (tijekom postupka tuženica ne tvrdi, niti dokazuje da bi navedeni novčani iznos predstavljao vlastitu imovinu tuženice), dok je preostali iznos kupoprodajne cijene od 117.000,00 EUR isplaćen putem sredstava

- namjenskog kredita Zagrebačke banke d.d. u odobrenom iznosu kredita od 117.000,00 EUR, a koji je isplaćen s osnove sklopljenog Ugovora o namjenskom kreditu broj 7105495965 od 14. veljače 2012. između Zagrebačke banke d.d. kao kreditora i tuženice kao korisnice kredita. Utvrđeno je da je tuženica kao zaposlenica Zagrebačke banke d.d. dobila povoljnije uvjete kreditiranja, da je sudužnik po navedenom kreditu tužitelj i da je kredit naplaćivan trajnim nalogom s računa tuženice, a koje činjenice nisu od odlučnog značaja na spornu odlučnu činjenicu da li predmetna nekretnina predstavlja bračnu stečevinu stranaka u smislu citiranih zakonskih odredbi ObZ-a, s time da je tijekom postupka nedvojbeno utvrđeno da su stranke tijekom cijelog trajanja bračne zajednice, a time i prije kupnje predmetne nekretnine bile zaposlene i ostvarivale redovita primanja, tužitelj kao pomorac, a tuženica kao zaposlenica u Zagrebačkoj banci d.d., te da je predmetna nekretnina stečena novčanim sredstvima ostvarenim radom stranaka tijekom trajanja njihove bračne zajednice. Pri tome sud ne nalazi odlučnim niti činjenicu na koji su račun uplaćivana primanja tužitelja, iako je tijekom postupka nedvojbeno utvrđeno da su ista uplaćivana na račun tuženice broj 3230876993.
34. Nadalje je tijekom postupka utvrđeno da izjava od 9. veljače 2021. predstavlja bračni ugovor u smislu odredbe čl. 255. ObZ-a, kojim su stranke uredile svoje imovinskopravne odnose u pisanom obliku, koji je potpisan po objema strankama (neodlučno gdje je potpisan) i čiji su potpisi ovjereni kod javnog bilježnika, u konkretnom slučaju ovjeren po vršiteljici dužnosti javnog bilježnika Jagodi Vuković pod brojem OV-724/2021 dana 9. veljače 2021. Vezano za izjavu tužitelja od 29. lipnja 2023., a kojim tužitelj opoziva izjavu od 9. veljače 2021., valja istaknuti da ista ne proizvodi nikakve pravne učinke, jer je bračni ugovor konsenzualni dvostrani pravni posao koji se može izmijeniti ili raskinuti isključivo suglasnom voljom objiju ugovornih strana, dok tuženica predmetni bračni ugovor nesporno nije opozvala.
35. Unatoč činjenici da je tijekom postupka utvrđeno da su stranke sklopile bračni ugovor kojim su uredile svoje imovinskopravne odnose na drugačiji način od zakonom propisanog, valja istaknuti da je predmetni bračni ugovor u dijelu koji se ima primijeniti u konkretnoj pravnoj stvari, točnije dio koji glasi: "Također prema svim ostalim nekretninama koje se nalaze u vlasništvu Suzane Miše neću imati potraživanja uz uvjet da jedini nasljednici budu također naša djeca Ana, Marin i Dora Miše." (nekretnina u Splitu, Gospinica 8 nije predmetom ovog postupka), utvrđen ništetnim pravomoćnom presudom Općinskog suda u Splitu poslovni broj P Ob-47/25 od 21. siječnja 2026. u točki II navedene presude (presudom Županijskog suda u Zagrebu poslovni broj GŽ Ob-70/26 od 7. travnja 2026. navedena prvostupanjska presuda preinačena je samo u odnosu na dio bračnog ugovora koji se odnosi na nekretninu u Splitu, Gospinica 8 na način da je odbijen zahtjev tužitelja Marijana Miše radi utvrđenja ništetnosti isprave od 9. veljače 2021. u dijelu koje se odnosi na navedenu nekretninu), a pravomoćnošću koje je prvostupanjske odluke u izreci iste ovaj sud vezan.
36. Slijedom navedenoga, tijekom postupka nedvojbeno je utvrđeno da je predmetna nekretnina stečena radom stranaka za vrijeme trajanja njihove bračne zajednice, te s obzirom da je bračni ugovor stranaka u dijelu kojim se tužitelj obvezao da prema svim ostalim nekretninama koje se nalaze u vlasništvu tuženice neće imati potraživanja uz uvjet da jedini nasljednici budu njihova djeca Ana, Marin i Dora Miše utvrđen ništetnim, slijedom čega je bračni ugovor u tom dijelu bez pravnog učinka, to tijekom postupka nije utvrđeno da bi stranke na drugačiji način

- ugovorile svoje imovinskopravne odnose, to predmetna nekretnina predstavlja bračnu stečevinu stranaka u smislu odredbe čl. 252. ObZ, te su uz daljnju primjenu odredbe čl. 253. ObZ stranke suvlasnici iste u jednakim dijelovima.
37. Slijedom navedenog, odlučeno je kao u točki I izreke presude.
38. Zahtjev tužitelja za izdavanjem tabularne isprave sud odbija kao neosnovan, jer se u konkretnom slučaju radi o stjecanju suvlasništva na temelju zakona, dok obveza izdavanja tabularne isprave postoji samo u slučaju kada ta obveza proizlazi iz pravnog posla te je stoga u tom dijelu odbijen zahtjev tužitelja kao neosnovan (točka II izreke presude).
39. Odluka o troškovima postupka temelji se na odredbi čl. 154. st. 5. i čl. 155. ZPP-a, a s obzirom da tužitelj nije uspio u razmjerno neznatnom dijelu tužbenog zahtjeva (manje od 10%), tužitelju su utvrđeni troškovi zastupanja po punomoćniku odvjetniku, i to za sastav tužbe 753 bodova (Tbr. 7/1 Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika, Narodne novine broj 138/23 - dalje OT), za sastav podneska od 2.11.2023., 20.3.2026. i 22.5.2026. 753 boda za svaku radnju (Tbr.8/1 OT), za zastupanje na ročištu 5.5.2026. i 13.7.2026. 753 boda za svaku radnju (Tbr. 9/1 OT), što uz važeću vrijednost jednog boda od 2,00 EUR (Tbr.54 OT) i porez na dodanu vrijednost od 25 % (Tbr.46 OT) iznosi 11.295,00 EUR. Priznat je i trošak sudske pristojbe za presudu na temelju ogluhe u iznosu od 331,81 EUR. Ukupno je, dakle, utvrđen trošak tužitelja u iznosu od 11.626,81 EUR sa zateznim kamatama tekućima od donošenja presude, 27. kolovoza 2025. do isplate po stopi određenoj čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine broj 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22, 155/23 – dalje ZOO).
40. Slijedom navedenog, odlučeno je kao u točki III izreke presude.
41. Nije priznat trošak za sastav podneska od 8.1.2024., 2.4.2024., 2.3.2026. i 5.5.2026., kao niti za sastav odgovora na žalbu od 5.10.2024., jer isti nisu bili potrebni za vođenje postupka u smislu odredbe čl. 155. ZPP-a. Nije priznat trošak sudske pristojbe za tužbu, jer ista nije plaćena tijekom postupka.
42. U odnosu na zatraženi trošak za sastav prijedloga za određivanje privremene mjere i žalbe od 26.10.2023. (na rješenje o odbijanju privremene mjere od 26.9.2023.), sud je odlučio da svaka stranka snosi svoje troškove u odnosu na prijedlog za određivanje privremene mjere sukladno odredbi čl. 154. st. 5. ZPP-a, jer su u odnosu na navedeni prijedlog stranke uspjele sa 50%. Stoga je odlučeno kao u točki IV izreke presude.

U Zagrebu 27. kolovoza 2026.

Sudac

Nataša Marahovec Kantarević

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU

Protiv ove presude nezadovoljna stranka može podnijeti u roku 15 dana od dana dostave prijepisa žalbu županijskom sudu. Žalba se ulaže putem ovoga suda e-komunikacijom.

DN-a:

1. Pun. tužitelja uz rješenje o naplati sudske pristojbe za tužbu
2. Pun. tuženika

Broj zapisa: **9-3088c-3a586**

Kontrolni broj: **06a4f-0a042-844eb**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski građanski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.